

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VII

číslo 11

Vánoce 2002

Pastýři našli Marii a Josefa i to děťátko položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, užasli nad tím, co pastýři vyprávěli. Ale Marie to všechno v mysli zachovávala a rozvažovala o tom. (Lk 2, 16-19)

Foto Jan Hrubý

ZÚČASTNĚTE SE:

16. - 29. 12. 2002 - Ústí nad Labem
Výstava betlémů

25. 12. 2002 - Děčín
Česká mše vánoční

26. 12. 2002 - Bohosudov
Česká mše vánoční

26. 12. 2002 - Železný Brod
Zpívání koled a výstava obrazů

27. 12. 2002 - Železný Brod
Vyprávění z cest

28. 12. 2002 - Vratislavice
Vánoční koncert

28. 12.-1. 1. - Paříž
Evropské setkání mladých Taizé

3.-8. 1. 2002 - Celá diecéze
Tříkrálová sbírka

14.-16. 2. 2002 - Brno
Setkání křesťanských pedagogů

28. 6.-5. 7. 2002 - Vysoké Mýto
Manželská setkání

Tento seznam je jen orientační.
Podrobnosti naleznete uvnitř čísla.

Dále v tomto čísle

Konference o mládeži
strana 4 a 12

Ze zapadlého koutu
strana 8 a 9

Muselo to být?
strana 10

Lidové misie
strana 11

www.qwert.cz/zdislava

Společnost pro podporu rodiny

Zprávy vydávané Společností pro podporu rodiny opravdu zasluhují alespoň částečné zveřejňování v našem měsíčníku. Proto počínaje tímto vánočním číslem vás s výběrem z nich budeme seznamovat.

Děti a televize ve Francii

Francouzská ministryně kultury a komunikací Blandine Kriegelová ustavila komisi 40 „moudrých“, kteří navrhli opatření k ochraně dětí před nevhodným vlivem televize. Ta zahrnují účinnější opatření k vyloučení násilí z obrazovek, ostřejší omezení pornografie, účinnější dekodéry a rozlišenější klasifikaci.

Evropský parlament: Postoj pro život vítězí

21. listopadu schválil Evropský parlament naprostý zákaz klonování lidí. Jde o dodatek ke zprávě o biomedicině a biotechnologiích; žádá Evropskou komisi a členské státy EU, aby ve svých zemích zcela zakázaly klonování lidí. Dodatek byl přijat 271 hlasy proti 154. Obháječi života jsou potěšeni, že byl takto jasně odmítnut francouzsko-německý návrh, který požadoval jen zákaz reprodukčního klonování. Jediným západoevropským státem, jehož parlament schválil tvorbu a destrukci klonovaných embryí, tak zůstává Velká Británie.

Polsko: Deklarace zamítnuta

Polský parlament 13. listopadu zamítl návrh deklarace o národní suverenitě v kulturních a morálních otázkách.

Návrh se vymezuje proti možným krokům Evropské unie, která činí nátlak na Polsko, aby v souvislosti se vstupem do EU legalizovala potraty. Deklarace obdobného typu byla počátkem roku přijata slovenským parlamentem.

Piercing, tetování a rizikové chování dětí

Americký časopis „Pediatrics“ přinesl v čísle 109. článek autorů Carrolla a spol., který konstatuje, že piercing a tetování jsou u mladých lidí indikátorem rizikového chování. Autoři článku vyšetřovali 484 adolescentních pacientů a shledali „jasné rozdíly“.

Adolescenti alespoň s jedním piercingem a tetáží byli sexuálně aktivnější a rizikovější než děti bez těchto ozdob: piercing a tetování jsou také signálem častějšího požívání startovních drog (tabák, alkohol, marihuana) a tvrdých drog, poruch přijímání potravy a sebevražedných pokusů.

Další ministryně pro rodinu proti rodině

Po Christine Bergmannové, ministryni pro rodinu, jež vzbudila pozornost vyhláškou, podle níž mohou i nedospělé děti pobývat na diskotékách až do rána bez svolení rodičů, nastupuje do úřadu Renate Schmidtová (rovněž SPD). Schmidtová již dopředu ohlásila, že nehodlá chránit manželství a rodinu, ale podporovat jednotlivce. Zaměstnaní mají u ní přednost před těmi, kdo sami vychovávají děti. Nehodlá podporovat rodiny finančně: rodiče si mají podle ní peníze vydělat sami a stát jim k tomu poskytne celodenní jesle a školky. Myšlenku rodinného příjmu nebo výchovného příspěvku odmítá, protože „podporuje odchod lidí ze světa práce“.

Michaela Freiová

Růžencová tajemství světla

Jak je rozjímat v praxi

Jan Pavel II. Ve svém apoštolském listu Rosarium Virginis Mariae zdůrazňuje význam modlitby růžence. Od října letošního roku byl vyhlášen „Růžencový rok“ a současně papež ustanovil dalších pět růžencových tajemství.

Nová růžencová tajemství nemají nahradit tradiční tajemství růžence radostného, bolestného a slavného, ale mají být jejich vhodným doplněním.

Kristův křest v Jordánu

(Mt 3, 13–17)

Kristův zázrak v Káně

Galilejské (J 2, 1–12)

Kristovo hlásání Božího

království a výzvy k obrácení

(Mk 1,15)

Proměnění Krista na hoře

(Lk 9, 28–36)

Ustanovení eucharistie jako

svátostného vyjádření

Kristovy velikonoční oběti

(Mt 26, 26–28)

Invokace vkládané po jménu Ježíš:

1. který byl pokřtěn v Jordánu
2. který zjevil v Káně svou moc
3. který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
4. který na hoře proměnění zjevil svou slávu
5. který ustanovil Eucharistii

Doporučený rozvrh tajemství:

pondělí – radostný

úterý – bolestný

středa – slavný

čtvrtek – světle

pátek – bolestný

sobota – radostný

neděle – slavný

slavnosti a svátky – světle

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka

Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 483 382 365

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)

farnost.jbc@pvtnet.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek

Sazba Jan Macek, © 2002 Corel Corp. a Jan Macek. Jazyková

úprava tohoto čísla: redakce. Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12,

Jablonec nad Nisou. Náklad 1600 výtisků

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2003: 125 Kč + poštovné

Ročník VII., číslo 11. Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Datum vydání: 22. 12. 2002. Uzávěrka příštího čísla: 8. 1. 2003

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v lednu

Narozeniny

- 1. 1. Rudolf Prchal – 71 rok
- 1. 1. Antoni Kośmidek – 38 let
- 3. 1. Ladislav Kubíček – 77 let
- 4. 1. Oldřich Vinduška – 85 let
- 6. 1. Hynek Šťastný – 69 let
- 7. 1. Stanisław Bochenek, SVD – 56 let
- 16. 1. Milan Matfiak – 50 let
- 16. 1. Mons. Václav Červinka – 81 rok
- 20. 1. Vilém Vraný, trvalý jáhen – 70 let
- 20. 1. Jiří Sucharda – 45 let
- 21. 1. Rafal Wala – 33 roky
- 21. 1. Mons. Josef Stejskal – 81 rok
- 24. 1. František Tomšík – 82 roky
- 24. 1. Krzysztof Mikuszewski, MS – 34 roky
- 28. 1. Radek Jurnečka – 31 rok
- 31. 1. Jan Chmelař – 72 roky

Výročí svěcení

- 4. 1. Josef Hurt – 6 let

Thank You Father

Recent headlines have shown us serious allegations involving several members of the clergy. Those cases will work their way through the

Welcome!

Thank you, Father

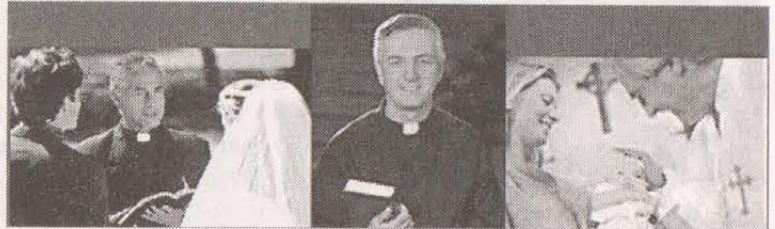
Děkujeme, otče!

Skupina katolíků z Louisville v Kentucky založila internetové (webové) stránky, kde mohou katolíci děkovat svým kněžím. Tito bratři a sestry laici jsou přesvědčeni, že právě krize kolem sexuálních zneužití ukázala, jak jsou kněží pro věřící důležití: proto je třeba děkovat „dobrým chlapíkům“ mezi nimi. Katolíci na stránkách píšou o tom, čeho si na svých kněžích cení nejvíce. Internetová adresa stránek „Děkujeme, otče!“ je www.ThankYouFather.com.

Na tyto americké stránky se nejsnadněji dostanete, pokud použijete níže uvedený odkaz internetového serveru „Res catholica“, který je velmi kvalitním pomocníkem při vyhledávání novinek v katolických médiích. Děkujeme všem, kteří takto pro církev obětují svůj čas. res.catholica.cz/content.html?id=274

Děkujeme, otče!

Tento titulek je na této stránce ještě jednou, u článku vlevo dole. Píše se v něm o amerických laicích, kteří neváhají uprostřed mediálních skandálů okolo nás kněží, postavit proti selhání jednotlivců také slova uznání za nespočetné dary, kterých se jim díky působení kněží dostává.

Zdá se, jako by katolická církev v USA byla opravdu napřed. Jako první podlehl tento kus naší planety konzumnímu stylu života a kapitalismu v pravém slova smyslu (vládě kapitálu nad duchovními hodnotami). Bohatá Severní Amerika se tak stala varováním pro ostatní svět, zvláště Evropu, která byla od sedmdesátých let zavalována hamburgerovou kulturou. U nás jsme si tento marast nastartovali hned po pádu „železné opony“. Jako první však americká církev také povstává z trosek, a to zocelená a s novými zkušenostmi. Proč se tedy znovu nepoučit?

Ty z katolických farností v USA, které nepodlehly nebo se již vzpamatovaly z duchovní krize, najednou zjišťují, jak je třeba vážit si každého, kdo v církvi poctivě pracuje. Nechci si rozhodně přihlížet svojí vlastní „polivčičku“, když teď budu hovořit o kněžích. Ale pravdou je, že kněžská práce, která se dnes bohužel mnohde omezuje na údržbu objektů kostelů a far (a není z toho cesty ven!), je často málo doceněna. Stejně tak se toto téma týká práce mnohých laiků, pastoračních asistentů, kteří za plat těsně nad životním minimem zachraňují kdejakou farnost nebo alespoň faru.

Vděčnost, to je hlavní téma Vánoce. Děkujeme-li nebeskému Otci za to, že nám poslal svého Syna, aby se stal jedním z nás, pak to nemůžeme dělat jen modlitbou a návštěvou vánoční bohoslužby. Vzpomeňme na nedávno čtené evangelium o posledním soudu s Kristovými slovy: „Cokoliv jste učinili (nebo neučinili) jednomu z těchto vašich bližních, mně jste (ne)učinili“.

Mám tedy pro vás, čtenáři tohoto časopisu, takový návrh. Alespoň tím trochu dohoníme naše bratry Američany: Co takhle o vánocích svému knězi – ať je jakkoliv „k lidem“ nebo „samorostlý“ (viz krásná poznámka v rozhovoru s P. Józou) poděkovat za práci na kamenolomu Páně – litoměřické diecézi? Vždyť někdy upřímné slovo vděčnosti dokáže dodat tolik síly, odvahy a nového nadšení! Nakonec nejen já, ale leckdo z nás ví, jaké to je, žít ve stínu těch, kteří bez slova uznání a povzbuzení jen berou a očekávají. Proč to nezačít měnit právě o těchto vánocích?

V Mašťově již začali – viz minulé číslo s příspěvkem „Děkujeme“! Nechejme se inspirovat...

P. Michal Podzimek, šéfredaktor

Závěry 8. konference o mládeži

Praha 28. – 30.11.2002

Motto: „Evangelium je pořád velmi silné, jen my býváme docela slabí.“

Jak prohloubit naši odpověď na požadavky a očekávání mladých

1) **Život mladých lidí, jejich požadavky a očekávání je nutné dobře znát.** Důležitými prameny tohoto poznání jsou pro nás společný život s mladými lidmi, poučené vnímání a reflexe jejich života i citlivé naslouchání tomu, co nám sdělují, a soustavná snaha o všestranné poznání světa.

2) **Současní mladí lidé – bez toho, zda se považují za příslušníky církve či nikoli – hledají především možnost, jak uplatnit svou svobodu a jak prožít hlubokou lásku.** Ať více či méně vědomě potřebují, abychom jim vytvořili prostor, kde budou *bráni vážně*. Jen tak mohou získat důvěru, a tím i chuť být skutečně dospělými.

3) **Konkrétně to pro církev znamená nabídnout těmto mladým lidem nejprve skutečně lidské přijetí a následně autentické svědectví osobní víry v Ježíše Krista.** Poté společenství, které je dokáže podpořovat a pravdivě a kompetentně odpovídat na jejich otázky a pochybnosti.

4) **Potřebují, abychom na ně měli čas, opravdu žili svou víru, odpovídali na jejich otázky a byli pravdiví ve slovech i jednání.**

5) **To před nás ale staví tři velké úkoly, které zatím nedostatečně zvládáme jako jednotlivci i celek církevního společenství:**

Správně hospodařit s časem a silami

6) **Uznáváme sice, že čas je Božím darem, prakticky všichni ale zažíváme na sobě i ostatních, že se nám ho nedostává ani na ty úkoly, které považujeme za důležité.** Cestu z toho vidíme:

m ve správném stanovení priorit

Schopnost soustředit síly na to důležitější a mít odvahu opustit méně důležité; jasnou prioritou dneška je „investice do lidí“ (duhovní, společenská i finanční)

m v principu subsidiarity

Řešit a rozhodovat záležitosti na té nejnižší úrovni, kde se řešit mohou; taková řešení bývají (zejména dlouhodobě) nejučinnější a přitom s nejmenší ztrátou času i energie – to žádá odvahu svěřit určité úkoly druhým a na druhé straně aktivitu a zájem.

m v praktickém naplnění učení o charismatech a obdarováních

Přejeme si, aby biskupové a kněží měli prostor soustředit se na tu činnost, v níž jsou nenahraditelní; mnohé z toho, co je dnes zavaluje, mohou dobře zvládat laici – od ekonomických a organizačních záležitostí, až k pomoci v pastoraci konkrétních skupin. Jde o spolupráci, nikoliv konkurenci.

m v daleko větší spolupráci

mezi všemi, kteří se na tomto poli angažují (řády, hnutí, diecézní centra, pověření duchovní, církevní školy atd.); jsme připraveni k tomu napomoci uvědoměným odbouráváním všeho, co by tomu na naší straně bránilo (předsudky, nedůvěra, pohodlnost)

Zajistit kvalitní systém sebevzdělávání i vzdělávání pro různé role a úkoly

7) **Jsme si vědomi toho, že napomáhat mladým lidem při jejich cestě k lidské i křesťanské dospělosti mohou jen lidé dostatečně zralí, ochotní stále růst a podstupovat lidskou i křesťanskou formaci.**

Konkrétně ji vidíme ve třech rovinách:

m propracovat systém našeho vlastního duchovního růstu i odborného vzdělávání

Na rovině pedagogických, psychologických a manažerských vědomostí a dovedností; být těmi, kdo dobře vedou, řídí, spolupracují. Nestačí pouhé lidské úsilí, ale ani samotné teologické vzdělání nebo nadšení.

m propracovat formaci mladých, kteří chtějí něco dělat:

– učit je přijímat role přiměřené jejich schopnostem, nabízet jim tyto role;

– shromážďovat inspiraci, co všechno jde s nimi dělat na rovině praktické, sportovní i duchovní;

– propracovávat metodiku práce s různými typy mladých lidí – spojovat pohled teologický s pedagogickým, psychologickým a sociologickým;

– zaměřit se na uvádění do vztahu s Bohem (mystagogie), který jediný může být konečnou *Odpovědí* na potřeby člověka, konkrétně pak na práci s Biblií, život modlitby a liturgickou výchovu;

m posilovat fungující střediska živé víry m reflektovat situaci na církevních školách

jako místa nejplošnějšího působení mezi mládeží, které je zatím málo využívané

Pročistit naši komunikaci uvnitř církve i navenek

8) **S jistou bolestí zažíváme, že přes množství dobré vůle a jasnou „teorii“ vážně na mnoha rovinách komunikace uvnitř naší církve a ještě hůře dopadá komunikace naší církve s ostatní společností.**

Jelikož jsme si vědomi svého poslání svědčit mladým lidem o Duchu Pravdy a Lásky, nemůžeme rezignovat na to, aby se skrze nás a naši církve projevoval hodnověrněji a účinněji.

Proto chceme přispívat k tomu, aby vztahy mezi námi byly přímé a „průhledné“. Chceme komunikovat jasně, konkrétně. Chceme být otevření k názorům, obavám i potřebám druhých i tehdy, když se s námi v něčem neshodují.

Uvědomujeme si též svoji zodpovědnost za sdělovací prostředky. Tuto zodpovědnost chceme naplňovat modlitbou, správným výběrem, podporou dobrých i adresnou kritikou špatných pořadů či článků a podporou kvalitní tvorby.

9) **Jako konkrétní cestu k prohloubení schopnosti doprovázet mladé nabízí Sekce pro mládež ČBK Studijně-formační kurz.** Pro prohloubení komunikace a spolupráce na rovině diecéze je dobré rozvinout koordinační rady mládeže.

V Praze 30.11.2002

Účastníci konference 1 Doc. PhDr. Petr Sak, CSc. – jeden z odborníků účastníků se konference

Než budou obdarovány ...

Motto: Nehleďte každý jen na vlastní dobro, nýbrž každý i na dobro druhých.

Apoštol Pavel Filipským 2, 4

Posláním katechety není jen přinášet radostnou zvěst dětem. Je zapotřebí je motivovat, aby touto radostnou zvěstí žily a přinášely ji i druhým dětem.

Katecheté mělnicko-boleslavského vikariátu uspořádali na první adventní neděli letošního roku sbírku hraček pro děti ze zaplavených obcí kolem Mělníka. Katecheté dětem před touto nedělí připomněli, aby dřív než budou myslet na dárky pod stromečkem ve svých domovech, pomyslely na dobro svých kamarádů na břehu Labe, jehož rozbourené srpnové vody v mnohých rodinách odplavily doslova všechno.

Na říjnovém setkání katechetů vikariátu bylo mimo jiné domluveno, že katecheté naváží kontakt se školami v Dolních Beřkovicích, v Hoříně a ve Klech. Dojednali si s vedením škol praktickou výpomoc.

Vzhledem k uzávěrce Zdislavy nemohl jsem přesně zmapovat rozsah této akce. Jistě vím, že se do ní zapojily děti z Mělníka, Mšena a Mladé Boleslavi. Předpokládám, že stejně jako já mají i ostatní katecheté z této akce hluboké zážitky.

Jaké jsou mé zážitky? Především jsem nepředpokládal takové množství hraček, které z části byly přineseny jako obětní dar při dětské mši svaté. Když jsem je po mši svaté rovnal do krabic, říkal jsem si: „Jak to do Beřkovic dostanu?“ Ale to už vedle mne stál pan profesor z gymnázia, že má přepravce. (Náhoda nebo řízení Boží?)

Ve čtvrtek pátého prosince jsme předali sedm krabic od banánů plných hraček do rukou dětí ze školy v Dolních Beřkovicích. Jen jsme otevřeli zadní dveře auta, už byly dětské ruce připraveny k pomoci vykládat zásilku. „Jé, to je hraček!“ doprovázelo vynášení krabic.

Zástupkyně ředitele vyprávěla o hrdinství a statečnosti místních dětí, obyvatel i těch, kteří jim v těžkých dobách pomáhali.

Chtěl bych zdůraznit, že i dnes se mnohdy pod tvrdou skořápkou skrývá krásná dětská duše. Děti si to dokázaly vzájemně. Na jedné straně ty, které obdarovaly dřív, než budou samy obdarovány. Na druhé straně dárky přejímaly ty, které prokázaly tolik statečnosti.

Já jsem se před tou dětskou statečností upřímně skláněl.

František Němeček, Mladá Boleslav

Mládež vyrazila do ulic města aut

V pátek 15.11. se do mladoboleslavské farnosti začali sjíždět mladí věřící z blízkého i vzdáleného okolí. Jejich cílem bylo vikariátní setkání mládeže. To se ale neodehrávalo jenom na faře.

celý den byli místní kněží připraveni k udělení svátosti smíření.

Noční křížová cesta

Kolem deváté hodiny jsme s dřevěným křížem a loučemi vyrazili na noční křížovou cestu městem. Začátek a konec byl

V sobotu se počet účastníků přehoupl přes neočekávanou třicítku, přičemž nejvzdálenějším hostem byla Věrka z Moravy. Po páteční večerní mši svaté a výborné večeři proto začalo nutné seznamování v podobě her, při kterých se farou ozýval pronikavý smích až do pozdních nočních hodin.

Hlavní body programu nás čekaly v sobotu. Po ranní modlitbě prokládané zpěvem (jako ostatně celé setkání) se slova ujala Daniela z Diecézního centra mládeže v Litoměřicích. Společně jsme hovořili na téma „hledání Boží vůle“. Každý se mohl vyjádřit k tomu, co si pod tímto termínem představuje a jaké cesty má k jejímu nalezení – nejčastěji to byla modlitba, duchovní četba, rozhovory s jinými apod.

K obědu jsme si pochutnali na vynikajícím guláši z kuchyně rodiny Novákových, kterým bychom touto cestou chtěli moc poděkovat. V době poledního klidu zbyl čas na popovídání si s novými či dlouho neviděnými přáteli.

Asi nejlepší však bylo odpolední setkání související s dopoledním tématem. Manželé Jaroslav a Marie hovořili o partnerských vztazích. Všichni obdivovali jejich otevřenost, se kterou mluvili o svých osobních životních zkušenostech. Poté následovalo několik dotazů navazujících na předešlé povídání.

Po šesté hodině se mládežníci zúčastnili mše svaté sloužené věčně mladým P. Stefanem z Dobrovice. Přínosem bylo, že jsme všichni seděli kolem stolu a navzájem se viděli, což nás obilo prožitkem bohoslužby. Po

v kostele sv. Jana Nepomuckého. Průvod byl převážně Starým městem, kolem Hradu, Templu na Dubce. Procházeli jsme mlčky a každý z mladých měl připravené jedno zastavení. Také v nesení kříže se mladí spravedlivě střídali. Tato křížová cesta za drobného deště, únavy a pokřikování kolemjdoucích byla opravdovým připomenutím cesty Ježíše Krista s křížem.

Celý program skončil v neděli na mši svaté, po které následovalo smutné loučení odjíždějících účastníků. Místní mládež čekalo ještě po úklidu fary pozvání Daniely na pohár a poděkování za vřelý příchod v Mladé Boleslavi.

*Edita Čechilová,
Mladá Boleslav*

Před odchodem na křížovou cestu ulicemi Mladé Boleslavi

Komunita svaté Zdislavy

pro léčbu narkomanů Cenacolo Žibřidice

Dne 19.9.1996 byla uzavřena smlouva o dlouhodobém pronájmu fary, kostela a přilehlých pozemků v Žibřidicích v libereckém vikariátu.

Jedná se o státem chráněnou památku v barokním stylu s prvky renesance, kterou jsme se zavázali uvést do původního stavu. Značnou část z několikamilionových nákladů na opravu poskytuje práce narkomanů, pro něž je součástí léčebné kúry.

Komunita pracuje podle osvědčeného způsobu léčby sestry Elvíry Petrozziové. Ta založila již 31 domů po celém světě, kde se léčí přes 1000 narkomanů a úspěšnost léčby je mezi 70 a 80 %.

Naše komunita je čistě mužská, odevzdaná zcela do rukou Božích. Působí v Žibřidicích již šestý rok a žije pouze z prozřetelnosti Boží a z darů z kostelních sbírek.

Léčba spočívá v nalezení harmonie mezi prací, modlitbou, postem a účastí na mši svaté.

Léčba je bezplatná, délka dle dohody, minimálně však jeden rok. Léčený pracuje bez nároku na odměnu, dobrovolně se účastní všech prací. Ve vedení komunity není nikdo za svoji práci placen. Mimo stavební práce se zabývá Komunita chovem domácího zvířectva, pěstováním zeleniny a květin do farní kaple. Jedenkrát týdně je zde sloužena mše svatá.

Administrátor: Jiří Jakl
Františka Šimáčka 6
148 00 Praha 4
Duchovní správa:
Klášteří 33
471 25 Jablonné v Podještědí

Litoměřice 7.11.2001

Litoměřické biskupství potvrzuje, že Komunita – Cenacolo svaté Zdislavy v Žibřidicích, která sídlí a vlastní práci opravuje tamní faru, koná velmi záslušnou práci... Veškeré prostředky od dárců jsou řádně kontrolovány a nehrozí jejich zneužití. Pravidelně tam dochází kněz z Jablonného v Podještědí ke mši svaté a k duchovním rozhovorům.

mons. Josef Koukl

Díky z Doksan

Protože se blíží ukončení první etapy opravy kláštera v Doksanech, sestry premonstrátky chtějí touto cestou poděkovat všem dobrodincům, kteří jsou zároveň čtenáři Zdislavy, tímto článkem:

Naši drazí přátelé a dobrodinci v Kristu,

opět se po roce přiblížil milostiplný čas vánoc. A tak bychom Vám všem chtěly popřát jeho láskyplné prožití s Božím Dítětem.

Dá-li Pán Bůh, letošní vánoce budou pro nás posledními strávenými v budově fary. Po svátcích bychom se již měly přestěhovat do nově opravené části kláštera. Jsme si vědomy, že je to pro nás obrovský dar, na němž máte podíl i vy. Uvědomujeme si to zvláště proto, že mnoho lidí v našem okolí v létě ztratilo část svého majetku kvůli povodním.

A tak je pro nás ta hmotná stavba velikým zázrakem a závazkem. Je pro nás obrazem budování duchovní stavby Círk-

ve, na němž máme ještě usilovněji pracovat ku prospěchu všech. Děkujeme Vám, kteří nás a toto dílo podporujete svými modlitbami, obětmi i hmotnými dary. Jsme tu stále k dispozici všem, kteří nás prosí o modlitbu. A jsou to především nastávající maminky se svými rodinami anebo kdokoliv z různými, často vážnými těžkostmi.

Přejeme Vám tedy, aby nejen vánoční svátky, ale celý nový rok byl rokem plným požehnaní, světla a milostí, jimž se naše srdce budou stále více otevírat, aby jich mohla přijmout co nejvíce. Kéž nám v tom pomáhá mocná přímluva Panny Marie, Matky Boží.

S díkem a modlitbou jsme s Vámi spojeny.

Vděčné sestry z Doksan

Liberecký charitní Domov pro matky s dětmi v tísní děkuje všem dárcům, kteří přispěli svými dary na jeho provoz. Složenky, kterými jste nám poslali svou pomoc, nám neumožňují rozpoznat, kdo nám jaký dar poslal. Proto děkujeme touto cestou všem společně.

Zároveň vás chceme poprosit o další pomoc. Existence Domova v roce 2003 je ohrožena, protože města a obce v celém libereckém kraji na provoz našeho zařízení nijak nepřispěla. Pomoc přitom poskytujeme matkám s dětmi v tísní z celého kraje.

Číslo účtu našeho domova je 905883733/0300 (ČSOB). Velmi děkujeme za každý váš dar.

Je svatý Mikuláš také patronem postižených zátopami?

Svatý Mikuláš je snad nejnámějším světcem, neboť o něm vědí již malé děti a těší se na nadílku v předvečer jeho svátku. Je považován za patrona četných zemí, diecézí, a měst, obchodníků a majitelů zastaváren, ale i námořníků, protože kdysi zachránil posádku lodi před smrtí v rozbouraném moři u lykijského pobřeží.

I letos se v povodněmi postižených Počaplech, tak jako uplynulá léta, děti těšily a čekaly, zda se na faře uskuteční mikulášská nadílka. I když byla situace letos obtížnější, přesto se otec Valík znovu rozjel po svých známých a přátelích a sháněl dárky pro děti. Nepřijel s prázdnou, přivezl spoustu krásných nových hraček a i peníze, za které se koupily cukrovinky a ovoce, a tak se mohly chystat balíčky. Při těchto pracích pomáhaly farnice z Lovosic a z Počapel.

Tehdy začala mluvit jedna z farnic o svém povodňovém příběhu, který je sice podobný desítkám jiných, ale jsou v něm myšlenky, které zase tak často neslyšíme.

Paní Kateřina Krejná bydlí v Počaplech šest let. Vlastně bydlela. Třináctého srpna musela opustit se svou rodinou zatopený domek. Všichni doufali, že se brzy vrátí domů. Ale nestalo se tak, protože o čtyři dny později se jejich dům zřítíl. Díky Bohu dostali náhradní ubytování v bytě 2+0 v Litoměřicích. Nevzdali se a pustili se hned do stavby. Nebyli tak zámožní, aby si mohli od základů postavit nový dům. Ale věřili Bohu, modlili se a Bůh se jich zastal, protože jim okamžitě na jejich konto začaly přicházet finanční dary nejen z naší republiky, ale z celého světa. I když nemají zdaleka ještě všechny peníze pohromadě, doufají, že se s pomocí Boží brzy vrátí do Počapel, kde byli šťastní. Jejich budoucí dům

je vidět z fary a paní Krejná říká s hlubokou vírou, že bude postaven z peněz, které dostali od Boha prostřednictvím křesťanů. Děkuje proto na prvním místě Bohu a všem dobrým lidem, kteří přispěli na postižené povodněmi. Tolik paní Krejná.

Radost z dárků • Paní Krejná s dcerou

V předvečer svátku svatého Mikuláše se sešlo na faře v Počaplech přes šedesát dětí jak místních, tak z okolních obcí, v doprovodu asi čtyřiceti dospělých. Nikdo nehněděl na to, kdo chodí nebo nechodí do kostela. Světcovu podobu v doprovodu anděla a čerta důstojně ztvárnil mladý kněz z Litoměřic. Rozhovořil se o životě a významu svatého Mikuláše, takže mnohým malým i velkým se kromě jiného ozřejmilo i to, že Mikuláš není jen jakousi pohádkovou postavou.

Možná, že když dospělí začali přemýšlet o svatém Mikuláši, napadlo je, že by mohl být také patronem lidí postižených záplavami. Jednak je proslavený svou pomocí a štedrostí, které bylo po povodních nesmírně třeba, a pak také zachránil životy námořníků v rozbouraném moři – a v rozběsněném povodňovém živlu je taková přímluva a ochrana jistě potřebná.

Milada Veselková, foto J. Veselka

Mikulášská besídka 2002 ve Vratislavicích

Jako již tradičně se u nás o víkendu po svátku sv. Mikuláše konaly hned dvě mikulášské besídky.

V sobotu odpoledne jsem se staršími dětmi navštívili naše babičky a dědečky v domově důchodců na Nové Rudě, kde jsme s nimi také slavili mši svatou. Po přesunu do našeho farního sálu byli Mikuláš s čertem a anděly už jenom pro děti. Užili si jich víc než dost, někdo zpíval, jiný vyprávěl, ale Mikuláš s dárečky nezapomněl na nikoho, ani na bratra Václava a sestru Evelýnu.

Ovšem předškoláčků máme ve Vratislavicích víc než dost, a tak jsme nezapomněli ani na ně. Nachystali jsme jim na nedělní odpoledne druhou mikulášskou, a to i s tradiční pohádkou. Letos naše mladší mládež zahrála Kocoura v botách. A kdo se nebavil, tak se asi nedíval. Legerace jsme si užili všichni spousta. A pak už přišel Mikuláš s anděly, čerta pro dnešek nechali doma, vždyť malé děti byly hodné. Bez dárečku a dobré nálady domů určitě nikdo neodcházel.

Dominik Fišer

Pohádka Kocour v botách v provedení vratislavického společenství mládeže

Ze zapadlého koutu naší diecéze

Úplný kout naší diecéze, rozhraní Jizerských hor a Krkonoš, pro spoustu z nás diecézanů neznámý kraj, malebné údolí řeky Jizery a mladý kněz dp. Vít Jůza. Všechny tyto charakteristiky patří Loukovu nad Jizerou, farnosti, která zahrnuje věřící pěti vesnic rozložených podél Jizery. Využil jsem svého prázdninového pobytu v těchto místech a strávil v Loukově s dp. Jůzou příjemné dvě hodinky, během nichž jsem se dozvěděl spoustu zajímavostí.

Kolik farníků tu vlastně v Loukově máte a komu je kostel zasvěcen?

Když mám ten dojem, že je kostel v neděli prázdný a podaří se mi je přepočítat, tak je to kolem čtyřicítky. Ale když se někdy sejdou, například když slaví pouť, je jich i sto dvacet. Víím, že v neděli zdaleka ne všichni zdejší věřící do kostela jdou, oni to tak neberou. Kolik jich je celkem vlastně nevím. Celkový počet obyvatel na území farnosti je necelá tisícovka.

Jejím patronem je svatý Stanislav, krakovský biskup. Jak to tak u slušných biskupů bývá, přišel do konfliktu s tehdejší polským králem Boleslavem, který jej někdy před těmi devíti sty lety vlastnoručně zarmodoval u oltáře v kostele na jednom krakovském předměstí. Slyšel jsem, že prý tady poblíž na Hrádku žila jakási rodina, která, coby správní loupežníci, byla za trest vypovězena z Čech. Útulak našel v Polsku, a když se po nějakém století už jako slušná a spořádaná vrátila opět sem do Čech, není divu, že s sebou přinesla i úctu ke svatému Stanislavu, který byl v té době zrovna takovým aktuálním světcem.

V současném liturgickém kalendáři je památka svatého Stanislava 11. dubna, na den jeho úmrtí. Avšak kdysi se po nějakou dobu svatý Stanislav slavil 7. května, a tak tady lidé drží pouť spíš v neděli po 7. květnu, kdy podle platných liturgických předpisů pouť absolutně slavit nelze – bývá to jedna z nedělí doby velikonoční."

Jak farnost vypadá?

Do loukovské farnosti kromě Loukova spadají ještě Rybnice, Dolní Sytová, Háje nad Jizerou a Bystrá. Loukov je pyšný na to, že má školu až do deváté třídy, v ročníku je průměrně asi jedenáct žáků. Ve škole se dokonce učí náboženství. Před dvěma lety jsem vyučoval skupinu dospělých na faře, teď jen individuálně. Základní příležitosti ke vzdělání jsou pro věřící jako mnohde jinde i zde mše svaté. I zde jsou lidé občas křtěni, biřmováni, zpovídáni, oddá-

váni, pohřbíváni, nemocní pomazáváni; na jáhny a kněze jsou vysvěcováni zřídka, to znám jen z doslechu. Jak je to v našich podmínkách poměrně rozšířeným nešvarem, není ani u nás ve farnosti zvykem zpívat hodinky, a to ani o největších svátcích.

Rozhodně Loukov není farností, která by stála jen na knězi, a tak to nějak jde, i když jsem pověřen od otce biskupa konat zde jen kněžské funkce a nemusím se zabývat skoro žádnými zbytečnými jednáními jako třeba opravami kostela. Je tu varhanice, sedm ministrantů, například při pohřbech zpívá takový malý pěvecký sbor. Část věřících se angažuje také politicky, nejvíce v KDU-ČSL. Obdivuji dobrovolné hasiče. Když na to přijde, jsou to muži (a ženy) činu. Někteří farníci si skutečně pěk-

„Lidí, kteří ještě Krista neznají, je tu naprostý dostatek!“ Tolik odpověď na otázku, má-li kněz v loukovské farnosti dost práce. „A i ty, kteří už jsou křesťany, je ještě třeba hodně povzbuzovat.“

ně vedou v zemědělství či řemesle, máme tu orelskou jednotu, věřící je i malá část učitelského sboru zdejší školy, která je ovšem celkově stejně ateistická jako většina škol. Církevní škola není nejen tady, ale ani v celém širém okolí. A tak jen chabě soutěžíme s převážně ateistickou výchovou ve škole, v televizi, v rodinách. To však lze napravit jen společnými silami více kněží i věřících pod vedením našeho pastýře.

Když tak poslouchám výčet farních aktivit, napadá mě otázka, jestli je patrná určitá podpora státu, obecního úřadu. Spolupracujete nějak?

Obec je ohromně vstřícná, a to včetně takových detailů, jako že v zimě zajistí protažení nejen prostoru kolem kostela, ale přes farní dvorek až k mé garáži. O tom, že různými způsoby přispívá na opravy kostela ani nemluvě.

Jak se tu na faře vůbec žije? Kdo se o vás stará po hmotné stránce?

Žiji tu sám, jen občas přijde nějaká návštěva. Pán Ježíš nám za příklad dává polní lilie a nebeské ptactvo, a tak se snažím o nějaké velké hmotné zajištění nestarat. Občas mi dobří lidé donesou něco k jídlu, občas zase sním já něco u nich nebo si nakoupím v obchodě. Hlad nemám. Leckdo s lecčím pomůže, ale stejně je to na pováženu, jak jako kněží často žijeme sami. Potom není divu, že jsme každý svým vlastním způsobem samostatný. Osobně se třeba nedívám, že ne jeden kněz svou službu opustil. Prý je nás málo, tak musíme být každý sám – ale tím nás je stále méně. Je sice pravda, že Ježíšův učedník může chodit i po vodě, ale Pán Ježíš je častěji posílal normálně po zemi a pokud nebyli vyloženě všichni pohromadě, posílal je aspoň po dvou.

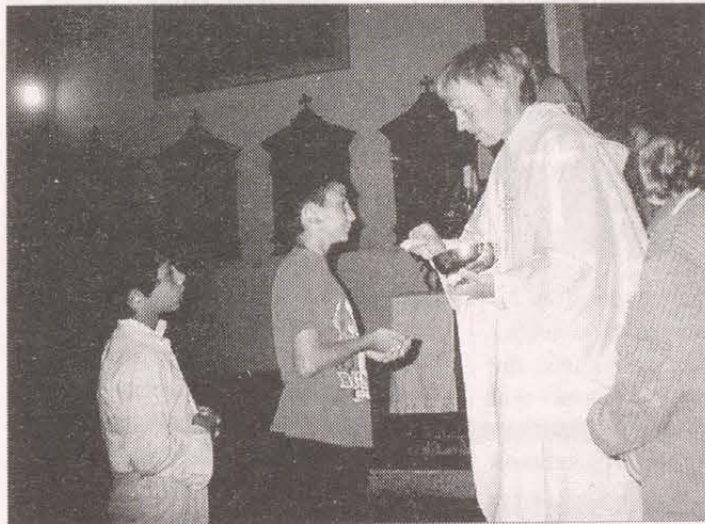
Je Loukov vaše jediná farnost?

Především jsem farním vikářem farnosti v Semilech, kde toho ovšem zase tak mnoho nedělám. Kromě toho mám od pana biskupa zvláštní pověření, abych vykonával všechny kněžské funkce ve farnostech Loukov a Roprachtice. Do farnosti Roprachtice spadá ještě Přívlaka (nejvýchodnější část diecéze), Jilem, Škodějov a Helkovic. Ve Škodějově se narodil a prý přímo v Roprachticích vyrůstal důstojný pán Karel Farský, jedna z předních osobností církve Československé, která i ve zdejším kraji zakořenila. Avšak zrovna v roprachtické farnosti její působení nepozorují.

Jedním z mých předchůdců zde byl jistý Bolek Polívka. Částečně se zde totiž natáčel film Zapomenuté světlo. Obec Roprachtice mě docela překvapila v posledních parlamentních volbách, když tam získala Koalice 35 procent hlasů. KDU-ČSL tam prostě funguje, včetně místního kostelníka, bývalého starosty obce pana Pacholíka.

Vraťme se o několik let nazpátek. Co vás vůbec přimělo ke studiu bohosloví a k přijetí náročných kněžských povinností?

Tu a tam jsem od některých kněží i od pana kardinála Tomáška slyšel výzvu, abychom my mladí uvažovali o tom, jestli nás Pán Bůh nevolá ke kněžství. Po zvážení různých okolností jsem dospěl k názoru, že mě dost možná Pán Bůh ke kněžství volá. Nakonec to dopadlo tak, že pastýř Kristova stáde v litoměřické diecézi 7. října 1995 toto volání potvrdil.

To bylo tak jednoduché?

Jednoduchost Božích cest, Božího jednaní, nejsem schopen posoudit.

Když coby pravidelný čtenář Zdislavy slyším o farnosti v Chřibské, napadne mě hned Orel. Máte vy sám s tím něco společného? Ptám se také proto, že jste sám říkal, že v Loukově existuje orelská jednota.

V Chřibské jsem byl jedním ze zakládajících členů. S několika rodiči jsme se dohodli, že budeme pracovat s dětmi pod hlavičkou Orla. Ačkoli moje maminka byla (a dosud je) orlicí, já jsem se s Orlem poprvé setkal až v Turnově, kde se v době mého tamějšího působení částečně podařilo zařídit navrácení orlovny ukradené komunistickým státem.

Orelskou jednotu se nám podařilo založit také v Přeperech a tady v Loukově. Činnost se do značné míry řídí stále se měnícím zájmem dětí. Tak třeba tady v Loukově jsme se nějakou dobu celkem pravidelně scházeli k šachům, což nyní polevilo, nedávno se nám podařilo získat pingpongový stůl, hrajeme kopanou, avšak zdaleka nejpopulárnější je florbal (pro nezasevěné: asi sedmnáctá varianta hokeje), který můžeme provozovat ve zdejší tělocvičně. Občas uspořádáme nějaký turnaj, občas jezdíme na akce pořádané ústředím Orla nebo jinými orelskými jednotami. Tak se kromě výše uvedených sportů různé množství zájemců účastní soutěží v lehké atletice, plavání, kuželkách, přespolním běhu, střelbě ze vzduchovky i akcí turisticky zaměřených, které vrcholí celoorelskými poutěmi na Hostýn. Letos v létě se zde v Loukově konaly dva na turistiku zaměřené sportovní tábory.

Asi ne každý kněz má na podobné aktivity čas...

Je to tak. Otec biskup má pro mou činnost nevědní pochopení a nepřetěžuje mě tolika starostmi jako ostatní.

Vím o vás, že patříte mezi vysoké funkcionáře Orla. Jak byste lidem, kteří

o něm nic nevědí, tento spolek s dlouhou a pohnutou historií popsal? Proč jej dnešní katolické mládeži doporučit?

Předně: jakákoli organizace se musí prezentovat činností a ne řečmi. Ale když jsme dnes u řečí: Orel není organizací jen pro děti nebo mládež ani jen pro dospělé, ale je pro všechny věkové kategorie. Také se nezabývá jen sportem, ale více či méně dle různých okolností provozuje i jinou činnost, například kulturní, duchovní či charitativní. Je ale or-

ganizací především sportovní. Mladí i starší lidé často mají sport rádi a je dobře, pokud nezůstávají v lepším případě při víceméně pasivním sezení, řečnění a zpívání, v horším případě při sledování televize, magnetofonech, počítačových hrách, hracích automatech, alkoholu, kouření a jiných drogách.

Sport vynikajícím způsobem napomáhá k rozvoji člověka v jeho různých stránkách – tělesně, charakterově i co do mezilidských vztahů. A Orel je mezi většími sportovními organizacemi u nás jedinou, kde my katolíci nejsme jen menšinou, na kterou se více nebo spíš méně bere ohled, ale je to organizace NAŠE! Přitom není nějakým katolickým ghettem (jak kde), ale je otevřený všem zájemcům, pokud jsou ochotni respektovat, že je organizací především nás katolíků. A oni si to většinou uvědomují bez nějakého velkého vysvětlování.

A pak hraje velkou roli, že provozovat činnost v rámci nějakého spolku má i tu výhodu, že v ideálním případě vše nestojí a nepadá s jedním člověkem, že je to společná věc více lidí. Navíc nás Orel kryje sjednanými pojištěními (samozřejmě kéž by nikdy pojištění nebylo třeba, ale občas se přihodí leccos!), pobírá část výtěžku prosperující Sazky a je zavedeným příjemcem dotací ze státního rozpočtu, což pochopitelně činnost usnadňuje.

Je třeba zdůraznit, že oba farní kostely, loukovský i roprachtický, by – co se čistoty a připravenosti na liturgii týče – snesly nejpřísnější měřítko. To je na naše poměry severních Čech celkem neobvyklý jev. Přejme P. Jůzovi, aby se mu dařilo v jemu svěřeném úkolu a aby jeho farnosti rostly v duchovním životě.

Za rozhovor poděkoval Jan N. Šobán, redaktor Zdislavy

Upozornění na údajného „tajně vysvěceného kněze“

Na území naší diecéze, převážně v Libereckém kraji, se pohybuje mladý muž jménem **Patrik KRAUS** (dříve Ožiarek), který tvrdí, že je tajně vysvěceným katolickým knězem, což běžně lidé chápou jako římskokatolického kněze. Jeho tvrzení je zcela zavádějící: na Teologické fakultě UK v Praze opakuje nyní teprve první ročník bakalářského studia a kněžské svěcení – podle jeho tvrzení – mu udělil pan Fridolín Zahradník, původním povoláním pokrývač, ženatý, otec několika dětí.

Pan Patrik Kraus z Římskokatolické církve vystoupil a je nyní členem jakési jiné církve, která nemá s Římskokatolickou církví nic společného. Udělování svátostí je proto v Církvi neplatné a ani on sám nemůže ke svátostem přistupovat.

Mons. Josef KOUKL, biskup litoměřický

Aby bylo zabráněno omylu, že pan Patrik Kraus je římskokatolickým knězem, měli duchovní správci při bohoslužbách ohlásit toto upozornění. Pokud se tak nestalo nebo jste nebyli přítomni těmto ohláškám, uveřejňuje tato slova otce biskupa i náš diecézní časopis.

Studentská mše v semináři

Ve studentském kostele sv. Vojtěcha v Dejvicích se v pondělí 18. listopadu v půl šesté večer konala studentská mše svatá, kterou pořádali studenti Katolické teologické fakulty UK v Praze-Dejvicích. Mše byla slavena ke Dni boje studentů za svobodu a demokracii 17. listopadu. Jako hlavní celebrant byl pozván pan biskup Kája Herbšt, SDB.

Tato mše byla připravena jako jedna z prvních studentských aktivit obnovujících se Katolické teologické fakulty UK v Praze. Pozváni byli všichni vyučující, zaměstnanci a studenti fakulty, ale také studenti okolních vysokých škol a návštěvníci bohoslužeb ve studentském kostele nejvyššího Salvátora a v kostele sv. Vojtěcha.

Doprovod liturgie zajišťovala hudební skupina složená ze seminaristů a ze studentů a studentek 1. ročníku studia.

Na mši svatou navazovalo malé agapé v zázemí kostela a Pastoračního střediska, které se skládalo z kávy, čaje, perníku a výborného štrůdlu. Mezi účastníky pohoštění byla dobrá nálada a živě se povídalo, a

to nejen o naší fakultě, ale i o situaci v církvi vůbec.

Studenti fakulty budou rádi, když se jejich fakulta opět stane místem setkávání s ostatními studenty, místem poznávání se, sdílení, diskusí a přemýšlení nad vším, co současné mladé lidi těší i trápí.

M. Pulec, student KTF UK

Poslední rozloučení s panem Horáčkem

Dne 30. listopadu tohoto roku se konalo v kostele sv. Jiří v Práslavicích u Turnova poslední rozloučení s panem Ing. Bohuslavem Janem Horáčkem, který zemřel 19. října v německém Stuttgartu. Pan Horáček se narodil v Radvánovicích v Českém ráji a za svého života získal určitě jmění, které věnoval na opravu téměř 10 kostelů v Českém ráji.

Zádušní mši za duši zemřelého celebroidl spolu s kněžími turnovského vikariátu generální vikář litoměřické diecéze Mons. Karel Havelka. Ve své homilii v české a německé řeči ocenil zásluhy pana Horáčka na generálních opravách kostelů turnovského vikariátu.

Po skončení mše svatě a projevu místních řečníků byly ostatky zdejšího mecenáše uloženy do hrobu na místním hřbitově. Občané tak důstojně uctili památku zdejšího rodáka, který byl prezidentem republiky oceněn medailí za zásluhy.

Josef Šírek

Tento článek, druhý na stejné téma, nepřišel do redakce jako anonym, avšak čtenář si z pochopitelných důvodů nepřeje být jmenován. Stejně tak prosím autora za omluvu, že jsem některé jeho věty zkrátil nebo vynechal.

M. Podzimek, šéfredaktor

Nová vinice Páně?

Muselo to být?

Je to více než čtvrt roku, co se naše farnost začala těšit z nového mladého kaplana, který se před časem uvedl při jáhenské praxi.

Jeho příchodem svitla chomutovské farnosti naděje, že zde konečně bude trvale mladý kněz. Nikdo netušil, že se za krátko rozloučíme.

Proto když v neděli oznámil náš pan farář, že nový kaplan odchází na vlastní žádost do Liberce „za lepším“, přišlo to celé farnosti velice líto a pro mnohé to znamenalo veliké zklamání. Muselo to být?

Vždyť jsme všichni doufali, že po mnoha a mnoha letech každoročního střídání kaplanů u nás konečně mladý kněz zůstane delší dobu – byl totiž deklarován jako budoucí farář. Pan biskup však rozhodl jinak. Je to jeho rozhodnutí. Odešel nám tedy další z řady kaplanů... Otče Tomáši, děkujeme i za krátké působení ve farnosti a přejeme vytrvalost i Boží požehnání v Liberci. A vám, nový otče kaplane Aloisi, přejeme hodně duchovních úspěchů, rychlé seznámení s naší farností a radost z práce na nové vinici Páně.

Škoda, že jste si – oba dva – nemohli navzájem předat své rozpracované „případy“. Je nám to líto, je to škoda.

čtenář z chomutovské farnosti

Lidové misie redemptoristů

Milí přátelé,
s radostí Vám oznamuji, že my, redemptoristé v České republice, jsme začali opět dělat lidové misie. První misie proběhly ve dnech 20.–27.10.2002 v Dolním Benešově u Opavy.

Náš první misijní tým má dva členy, ale brzy počítáme s rozšířením. Po vzoru slovenských spolubratří bychom k naší práci chtěli pozvat také laické spolupracovníky a v budoucnosti vytvořit misijní školu – formační kurs pro účely lidových misí.

Lidové misie mají dva cíle:

- duchovní obnova farnosti
- vyjítí z kostela a oslovení těch, kteří jsou na okraji života církve

Lidová misie se liší od v současnosti rozšířených exercicií, protože:

Zahrnuje základní pravdy víry i povinnosti, které z nich vyplývají. Je výrazně zaměřená na obrácení a očištění se skrze pokání. Je významnou změnou zaběhnutého způsobu života farnosti díky svojí tematice i liturgickým slavnostem. Misijní kázání musejí být rozhodná a zaměřená prakticky. Misijní slavnosti mají mít pestrou liturgický rámec. Lidová misie se koná méně často, nemůže zevšednět. Lidová misie má mít delší trvání.

Zkušenosti ukazují, že nepřipravená misie přinese farnosti jen poloviční užitek. Proto řádná příprava misie trvá 6–12 měsíců, podle druhu a velikosti farnosti. V některých případech (velmi malá farnost) je možné přípravu zkrátit na 3–4 měsíce.

Misionáři vám nabízejí své služby.

P. Jiří Šindelář, CSsR
P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR
Kláster redemptoristů
Hora Matky Boží,
561 69 Králíky
tel./fax 465 631 744,
e-mail:
jiri.sindelar.cssr@atlas.cz

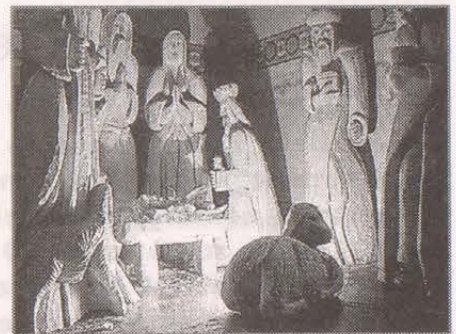
Vánoční koledování a obrazů obdivování na Poušti

Na svatého Štěpána – ve čtvrtek 26.12.2002 ve 13.30 chceme opět společně s Vámi rozeznít koledami prostory kostelíčku sv. Jana Nepomuckého na Poušti v Železném Brodě. A bude se nejen zpívat, ale i obdivovat a ještě jako vánoční dárky možno dokupovat obrázky a jiné umělecké projevy žáků sklářské školy, vytvořené pod vedením jejich učitelů MgA. Anny Pleslové a MgA. Martina Hlubůčka. Část výtěžku věnují mladí umělci na opravy kostelíčku. Do všeobecného koledování naladí přítomné starobylými koledami dívčí chrámový sbor pod vedením paní Věry Strouhalové.

Zveme všechny zpěváky i nezpěváky. Přijďte společně prožít příjemné vánoční odpoledne. Koledníci se mohou vzájemně počastovat vánočními dobrotami. Na zahřátí něco připravíme. Těšíme se na co nejhornější účast.

16. výstava betlémů v Ústí n. L.

Novodobá tradice vánočních výstav betlémů vznikla v Ústí nad Labem za působení tehdejšího děkana ThDr. Antonína Sporera již před patnácti lety. Letošní výstava se koná v kostele Nanebevzetí Panny Marie a bude zahájena vernisáží v pondělí 16. prosince v 16 hodin za účasti zakladatele této tradice, který přijede ze svého současného působiště, Zvole v Brněnské diecézi. Výstava betlémů bude veřejnosti přístupná denně 9–17 hod., v neděle a svátky 13–17 hod. a to až do slavnostního zakončení 29.12 v 16 hod.

Ilustrační foto: dřevěný betlém z Loučného, autor Ivan „Dědek“ Šmíd

Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby

Umělecké sdružení Elgar ve spolupráci s místními římskokatolickými farnostmi si vás dovoluje pozvat na provedení České mše vánoční Jakuba Jana Ryby: ve středu 25. prosince 2002 od 17.30 kostel sv. Františka v DĚČÍNĚ

ve čtvrtek 26. prosince 2002 od 10.30 basilika Panny Marie Sedmibolestné v BOHOSUDOVĚ

Účinkují Čeští symfoničtí sólisté, řídí Miloš Bok.

Vánoční koncert v Kapli Vzkříšení ve Vratislavicích nad Nisou 28.12.2002 v 17 hodin

Ars Instrumentalis Pragensis

Program: koledy z Čech i ze zemí celého světa.

Účinkují: Pavla Kšicová – zpěv, Liběna a Ivan Séquardtovi – hoboje, Luboš Hucek – fagot, Pavel Nejtek – kontrabas, Josef Kšica – cembalo a varhany. Změna programu vyhrazena. Všichni jste srdečně zváni!

Komise pro výchovu a vzdělávání Ekumenické rady církví v ČR zve na setkání křesťanských pedagogů na téma:

Volný čas dětí a mládeže

Brno Lipová, 14.–16.2.2003
Přednášející: Dr. Smahel a doc. Jaroslava Šicková
Podrobnosti a přihlášky: tel: 271 742 326;
www.ekumenickarada.cz

Diecézní dům kardinála Trochty Litoměřice

Většina akcí center se koná
**V DIECÉZNÍM DOMĚ
 KARDINÁLA TROCHTY**

bývalý teologický konvikt
 Komenského 4, 412 01 Litoměřice
 Telefon 416 732 077

Centrum pro mládež (DCM)

Společnost se nemůže vyvíjet bez spirituality

Ve dnech 29.–30.11. jsem se v Praze zúčastnila již 8. konference o mládeži. Na konferenci se setkali zástupci Diecézních center pro mládež, Diecézních center života mládeže, řeholí, hnutí, komunit a některých občanských sdružení, jako je například Junák. Celkem zde bylo asi 70 účastníků, kteří zastupovali na 50 subjektů. Společně jsme se zamýšleli nad otázkou: „Jak prohloubit odpověď církve na očekávání mladých lidí“.

Mons. Karel Herbst v úvodním slově zdůraznil, že my dospělí, ať laici či kněží, bychom měli mladým vycházet vstříc, musíme si na ně najít čas a být jim nablízku ve věcech každodenního života.

Na důležitost prostředí a rodiny pro vývoj mladého člověka upozornil ve své přednášce i doc. PhDr. Petr Sak, CSc. Říká se sice, že se mladý člověk může svobodně rozhodovat. Jak se však může svobodně rozhodovat dítě drogově závislé matky? A jak se má někdy mladý člověk vyznat v tom množství nabízených produktů v dnešní společnosti?

Podle docenta Saka se společnost a lidstvo vůbec nemůže vyvíjet bez spirituality. Dále pak zdůraznil, že se během posledních let podstatně zvýšila hodnota vzdělání. Mladí, kteří neměli možnost vyššího vzdělání, se obávají budoucnosti, zda najdou uplatnění v životě. Pro dnešní mladé lidi je totiž důležité mít životní cíl. Podle výzkumů je pro ně nejhorší nicnedělání.

I z diskusí v pracovních skupinách bylo patrné, že je potřeba pravidelná a kvalitní formace a vzdělávání jak lidí, kteří s mládeží pracují, tak mládeže samotné. Účastníci se shodli také na potřebě restrukturalizovat farní správu, aby kněží nemuseli trávit příliš mnoho času administrativou a mohli se věnovat mládeži a všem lidem, ke kterým jsou především posíláni.

Na konferenci byly opět připomenuty internetové stránky www.signalny.cz. Tyto stránky před rokem založila Sekce pro mládež ČBK a slouží diecézním centřům pro mládež, hnutím, komunitám a řeholím ke zveřejnění akcí pořádaných pro mládež.

Bližší informace o konferenci jsou na internetových stránkách www.signalny.cz nebo na adrese DCM. Závěry konference jsou shrnuty také na straně 4 této Zdislavy.

Daniela Nešporová

**Nový kontakt na
 Diecézní centrum
 mládeže (DCM):**

Komenského 4,
 412 82 Litoměřice
 Telefon: 416 738 065
 Mobil zůstává: 603 452 001
 E-mail: daniela.dcm@tiscali.cz

**Ráda bych vám popřála
 krásný a požehnaný advent
 a v opravdovém pokoji
 a radosti prožité
 vánoční svátky.
 V modlitbě pamatuji.**

Mgr. Daniela NEŠPOROVÁ
 vedoucí DCM

**Celorepublikové internetové
 stránky pro mládež:
www.signalny.cz**

Na těchto stránkách naleznete různé informace, články, aktivity týkající se mládeže. Mimo jiné tam naleznete i obsah časopisu Matěj – dvouměsíční Informovadlo pro mládež nejen litoměřické diecéze – a aktivity pořádané naším Diecézním centrem pro mládež.

Tříkrálová sbírka 2003

Na základě rozhodnutí Biskupské konference bude i v roce 2003 uskutečněna Tříkrálová sbírka, určená na pomoc lidem v nouzi jak doma tak i v zahraničí. Její realizací byla pověřena Česká katolická charita. Tříkrálová sbírka 2002 vynesla celkem 37 milionů Kč.

Tato akce je významnou součástí pastorační veřejnosti, jelikož tříkráloví koledníci se pohybují i na veřejných prostranstvích (před obchody, úřady, továrnami atd.), nejenom v domácnostech, a informují o činnosti charity, která je součástí církve, o jejích konkrétních aktivitách. I v naší diecézi byli koledníci v loňském roce vlídně přijímáni.

Kontaktní osoba pro Tříkrálovou sbírku 2003 na DCH Litoměřice:

Zdenka VAŠKŮ telefon: 416 731 452
e-mail: vasku@dchltm.cz

Katechetické středisko

Vikariátní setkání katechetů

na počátku roku 2003:

Vikariát teplický

8. 1. 2003 v 16.00 na faře v Teplicích.
Bližší informace tel. 417 531 041.

Vikariát děčínský

14. 1. 2003 v 15.00 na faře v Děčíně IV. – Podmoklech. Bližší informace tel. 412 531 582.

Vikariát liberecký a turnovský

28. 1. 2003 v 18.00 na faře v Liberci-Ruprechticích. Bližší informace tel. 483 312 327.

Vikariát českolipský

30. 1. 2003 v 17.30 na faře v České Lípě.
Bližší informace tel. 487 525 216.

Vikariát mladoboleslavský

7. 2. 2003 v 16.00 na faře v Mělníku.
Bližší informace podá tel. 315 622 337.

Vikariát krušnohorský a lounský

11. 2. 2003 v 16.00 na faře v Mostě.
Bližší informace tel. 476 704 606.

Přednáška s diapositivy: Čína, Tibet

Ze „Zakázaného města“ v Pekingu na svatou horu Wutai-Shan, přes pouště na „střeše světa“ do Lhasy – hlavního města Tibetu. Setkání s buddhismem, poutníky, mnichy a kočovníky v drsné tibetské přírodě. Pak do tropického jihu Číny, k medvídkům panda a největšímu Buddho-vi světa. Trekking do „Tygří propasti“ řeky Jang-tce-tjang, přes rýžová pole a krajinu bizarních kopců až do Hong Kongu.

Zážitky ze své tříměsíční cesty s batohem na zádech přes Říši středu a Tibet bude vyprávět Jan Tomešek na přednášce s diapositivy v pátek 27.12.2002 v 19 hodin na faře u kostela sv. Jakuba v Železném Brodě.

Všichni jsou srdečně zváni.

P. Jaroslav Borucki MS, & Co

Centrum pro rodinu Liberec

Manželská setkání

Vysoké Mýto 28.6.–5.7.2003

Milí přátelé,
posíláme Vám srdečné pozdravy spolu s propozicemi k letnímu kursu Manželských setkání. Prosíme, abyste si materiál pozorně přečetli a dodrželi zde uvedené termíny.

Kdy: 28. června až 5. července 2003

Kde: Domov mládeže Vysoké Mýto

Generála Závady 118,

566 01 Vysoké Mýto

Příjezd: 28. června 9–11 hod.

Ukončení: 5. července dopoledne

Podmínka účasti: společná, dobrovolná účast obou manželů (*kurs není vhodný pro osoby závislé na alkoholu, drogách ani pro duševně nemocné*).

Vzhledem k ucelenosti programu není vhodné dle zkušenosti absolvovat jen část kursu.

Ubytování v garsonkách s dvěma třílůžkovými pokoji s vlastním WC a koupelnou, stravování třikrát denně.

Děti budou mít zajištěn vlastní program a péči v době přednášek a práce ve skupinách (3,5 hodiny dopoledne a 3,5 hodiny odpoledne). Přesto Vás prosíme, abyste dobře zvážili účast svých dětí na kursu a raději s sebou nebrali ty, kterým působí problémy kolektiv nebo odloučení od rodičů. Je dobré věnovat během kursu co nejvíce času především svému partnerovi, a proto Vám doporučujeme omezit počet dětí, které s Vámi pojedou.

Ceny za týdenní pobyt

	Základní	Dobrovolné
Dospělý	2 000	2 500
Dítě 0–2 (bez jídla)	500	800
Dítě 3–9	1 200	1 500
Dítě 10–13	1 400	1 700

Pokud to vaše finanční situace dovoluje, prosíme vás o zaplacení vyšší ceny. Rovněž jakékoli sponzorské dary jsou velmi vítané.

Pokud jste naopak ve velmi tíživé finanční situaci, uveďte to na přihlášce nebo nás kontaktujte. Jestliže to výše sponzorských darů umožní, pokusíme se poskytnout vám

částecnou slevu. (Potřebujeme potvrzení o sociálních dávkách.)

Účastnické poplatky je třeba uhradit do 31. 5. 2003 bankovním převodem nebo složenkou na účet číslo 215473593/0300. Jako variabilní symbol uveďte rodné číslo manžela. Pro ty, kteří budou platit složenkou: účet je u ČSOB Teplice a má název Centrum pro rodinu Liberec.

Přihlaste se, prosím, v zájmu hladké organizace do konce ledna 2003.

S přihlášením příliš neváhejte, kapacita kursu není neomezená (55 párů).

Těšíme se na setkání s Vámi na letním kursu.

Za Centrum pro rodinu Liberec

František a Iva Růžičkovi

Husitská 128/32, 417 41 Krupka 3

Tel.: 417 852 315, mobil Iva: 606 501 897

E-mail: frantisek.ruzicka@mukrupka.cz

Přečtěte si

Čep, Jan: Cesta na jitřní, Trinitas 2002, 69 Kč

Ve sličné úpravě vychází soubor vánočních úvah jednoho z největších prozaiků druhé třetiny minulého století, Jana Čepa. Autor po řadu let promlouval k posluchačům na vlnách Svobodné Evropy a svými úvahami připomíná křesťanský charakter poselství Vánoc o Božím příchodu na zem, poselství o osvobození člověka, o nabídce spásy.

Buber, Martin: Temnota Boží, Vyšehrad 2002, 158 Kč

Autor se ve svém souboru statí věnuje vztahu filozofie a náboženství a rozprádá zde vlastně jednu jedinou otázku: Čím je Bůh dnešnímu člověku, mají dnes staré, tradiční obrazy Boha vůbec právo na existenci? Kniha vychází jako první svazek nové vyšehradské edice Krystal.

Kirste, Reinhard a j.: Svátky světových náboženství, Vyšehrad 2002, 168 Kč

Kdy slaví Židé Nový rok, jaký význam má svátek Dívání pro Inda, jak muslimové prožívají postní měsíc ramadán? Na tyto a mnohé další otázky přináší odpověď tato kniha.

Jezuité v historickém přehledu, Refugium 2002, 68 Kč

Tato útlá knižička zahrnuje jak základní data ze života jezuitského řádu, tak i údaje o Generálních kongregacích a výčet jednotlivých generálních představených.

Mikulášek, Jiří: Stříbrné vteřiny, Cesta 2002, 55 Kč

Autor, generální vikář brněnské diecéze, říká: „Ježíš užíval často podobenství, aby objasnil tajemství Božského království. Někdy nám je Bůh objasňuje i drobnými životními zážitky. Říkali jsme jim »stříbrné vteřiny.« Těmito několika příběhy chce nás autor povzbudit k objevování stříbrných vteřin v životě každého z nás.

Hrdinka, Josef: Písně ticha, Advent-Orion 2002, 99 Kč

V této knize můžeme nalézt Boží slovo na každý den v roce 2003, a tak den po dni můžeme poznávat sebe sama a naslouchat v tichu písním, které pro nás zpívá milující Bůh.

Meyer, Kuno: Triadické výnosy irské, Triáda 2002, 198 Kč

V době velkého zájmu o vše keltské a vše s tím související vychází zajímavá knížka, která by se mohla nazývat též »slabikář irského práva«, kdyby se totiž nevěnovala též topografii a neobsahovala nejrůznější mudrosloví.

Otec Jeroným: Dopisy bratru Patrikovi, Triáda 2002, 196 Kč

Slavnostní tisk k otevření trapistického kláštera Matky Boží v Novém Dvoře na Karlovarsku, které autor, známý i u nás, psal nynějšímu opatu Dom Belorgeyovi v Sept-Fons.

Vyšel sborník Kamínky 4

Kolektiv: Kamínky 4. Drobná svědectví o pronásledování křesťanů v době komunistické totality i o jejich snahách o svobodu a blaho vlasti. 1. vyd. Hradec Králové: Mons. Karel Otčenášek, 2002. 200 stran.

Kamínky 1-4 a německé vydání Kamínků 1 je možno objednat: Prodejna Pastýř, Velké nám. 36, 500 01 Hradec Králové.

Laun, Hellmut: Můj neobyčejný životní příběh, MCM 2002, 98 Kč

Autobiografie otce známého rakouského biskupa A. Launa. Odhaluje kořeny zla v osobních, rodinných a národních osudech dané praktickým ateismem, zachycuje úsilí o hledání Boha. V Německu vyšla v několika vydáních.

Canopi, Anna Maria: Setkání s Ježíšem, Paulínky 2002, 149 Kč

Základem knihy jsou úryvky z evangelia, které líčí setkání Ježíše Krista s jeho současníky. Na tomto základě rozvádí autorka svoje meditace. Od této autorky už u nás vyšla série: Evangelium milosrdenství, radosti, nového života a lásky; rovněž spolupracuje na díle Lectio divina.

Vanier, Jean: Každý člověk je dílem spásy, Paulínky 2002, 198 Kč

Touto svojí novou knihou chce autor, zakladatel společenství Archa, pomoci těm, kdo se chtějí více naučit milovat sebe, aby mohli více milovat ostatní.

Ricoeur, Paul: Myslet a věřit, Kalich 2002, 216 Kč

Kniha rozhovorů s francouzským protestantským filozofem Paulem Ricoeurem.

Radcliffe, Timothy: Nazývám vás přáteli, Karmel 2002, 89 Kč

V karmelitánské edici Rozhovory vychází soubor rozhovorů, které vedl Guillaum Goubert s magistrem řádu kazatelů Timothy Radcliffem.

Zevini, Giorgio a dr.: Lectio divina 6, Karmel 2002, 220 Kč

Šestý svazek Lectio divina na každý den v roce obsahuje neděle cyklu B liturgického mezidobí.

Gaarder, Jostein: Kouzelný kalendář, Karmel 2002, 239 Kč

Hlavní hrdina knihy Jáchym chce objasnit záhadu, proč zmizelo děvče Elizabeth, které se vydalo díky kouzelnému adventnímu kalendáři napříč prostorem a časem ze současnosti až do Betléma, kde se právě narodil malý Ježíš.

Skvosty Evropy, Karmel 2002, 980 Kč

Na více než 800 velkoplošných fotografiích a kresbách ožívají dějiny počínaje středověkem až po současnost. Celkové pohledy i detailní snímky klášterů, katedrál a poutních míst nám dopravávají pohled na více než tisícileté svědectví evropské křesťanské kultury. (Když budete hodní, může se vám třeba objevit pod stromečkem!)

Korec, Ján Chryzostom: O eucharistii, Sypťák 2002, 232 Kč

Kniha úvah o eucharistii nitranského biskupa kardinála Jána Chr. Korce vychází jako 1. svazek edice Prameny víry.

Pospíšil, Ctirad Václav: Ježíš z Nazareta, Pán a Spasitel, Krystal OP 2002, 320 Kč

Tato kniha je prvním obsáhlejším zpracováním celku dogmatické (systematické) kristolgie v češtině. Její předností je hloubka zpracování, která v sobě zahrnuje i kritickou práci s příspěvky jiných odborníků.

-mela-

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Něco pro vzdělání nebo připomenutí...

83. **Gilgameš byl:**

- a. Izraelský král
- b. prorok SZ
- c. hrdina v babylónském zajetí

84. **Getsemany jsou:**

- a. zahrada u Jeruzaléma
- b. město, v němž bydlel Lazar
- c. místo, na němž byl Kristus ukřižován

85. **Gloria:**

- a. Sláva...
- b. Věřím...
- c. Svatý...

86. **Golgota:**

- a. místo, odkud Kristus vstoupil do nebe
- b. místo, kde Mojžíš dostal Desatero
- c. místo, kde se popravovalo

87. **Goliáš:**

- a. bojovník, který měl dlouhé vlasy
- b. silný filistýnský bojovník
- c. sluha krále Davida

88. **Gomora:**

- a. město, z něhož pocházel Abrahám
- b. město, které zničil Hospodin
- c. město, které dobyli Izraelité

89. **Habakuk:**

- a. žák sv. Pavla
- b. světec z 9. stol.
- c. starozákonní prorok

90. **Halelluja:**

- a. řecké citoslovce radosti
- b. popěvek (asi jako lalala)
- c. hebrejsky chvalte Pána

91. **Hebrejsky byl napsán:**

- a. Starý zákon
- b. Nový zákon
- c. Zjevení sv. Jana

92. **Herodes:**

- a. velekněz v chrámu
- b. Izraelský král
- c. Vládce v Izraeli dosazený římskou vládou

93. **Hosana:**

- a. latinsky sláva
- b. řecky buď vítán
- c. hebrejské radostné zvolání

94. **Humerál:**

- a. šátek na ramena pro kněze pod albu
- b. ubrus na oltář
- c. závěs v Jeruzalémském chrámu

95. **Cherub:**

- a. pohanský bůh
- b. anděl
- c. postava ve SZ

96. **Chrám jeruzalémský postavil král:**

- a. Saul
- b. David
- c. Šalomoun

97. **V chrámě byly:**

- a. jedna místnost
- b. tři místnosti
- c. pět místností

98. **Chrám byl zbořen v roce:**

- a. 70
- b. 100
- c. 130

99. **IHS je:**

- a. označení křesťanů v prvotní církvi
- b. zkratka pro jméno Krista
- c. označení svatostánku

100. **Ikona je:**

- a. oltář v pravoslavném kostele
- b. sochy svatých
- c. obrazy svatých na dřevě

101. **Izrael:**

- a. druhé jméno Jakuba
- b. druhé jméno Abraháma
- c. druhé jméno Izáka

102. **Jáhen nemůže:**

- a. pohřbívat
- b. křtít
- c. zpovídat

103. **Jakub napsal:**

- a. jeden list Bible
- b. dva listy Bible
- c. žádný list Bible

104. **Jairus byl muž:**

- a. který žádal Ježíše o uzdravení dcery
- b. který mluvil s Ježíšem o křtu
- c. do jehož jeskyně byl Ježíš pohřben

105. **Jakub byl bratr:**

- a. Izáka
- b. Ezaua
- c. Josefa

106. **Jakub měl synů:**

- a. dva
- b. pět
- c. dvanáct

107. **Jan má v NZ:**

- a. jeden spis
- b. tři spisy
- c. pět spisů

108. **Jan apoštol:**

- a. byl stát
- b. byl ukřižován
- c. zemřel přirozenou smrtí

109. **Jan XXIII. zemřel v roce:**

- a. 1958
- b. 1962
- c. 1963

110. **Jan Křtitel byl synem:**

- a. Zachariáše a Alžběty
- b. Jáchyma a Anny
- c. Simeona a Alžběty

Správné odpovědi na otázky z minulého a z tohoto čísla:

106.c 107.c 108.c 109.c 110.a
 101.a 102.c 103.a 104.a 105.b
 96.c 97.b 98.a 99.b 100.c
 91.a 92.b 93.c 94.a 95.b
 86.c 87.b 88.b 89.c 90.c
 81.c 82.a,b,c 83.c 84.a 85.a
 76.b 77.a 78.b 79.a 80.a
 71.a 72.c 73.a 74.a 75.c
 66.a 67.b 68.a 69.b 70.b
 61.a 62.b 63.c 64.a 65.b
 56.b 57.a 58.b 59.c 60.b
 51.c 52.b 53.c 54.a 55.b

Josef – vykladatel snů a vzor bratrství ❖ P. Jiří Voleský – Trmice

Tatínkův mazlíček

Druhá výrazná stránka Josefovy osoby je jeho vztah k bratrům. Josef vzbuzuje ve svých bratrích žárlivost svou zvláštní oblibou u otce, svými neslychanými ambicemi a velikými schopnostmi. Chlapec Josef je svým otcem očividně upřednostňován, otec jej miluje více nežli své ostatní syny. To nutně vzbuzuje závist a nevráživost jeho bratří. Josefovi bratři se těmto přirozeným nehezkým pocitům nebrání, čímž stále více upadají do rostoucího odporu vůči „tatínkovu mazlíčkovi“.

Častý problém rodin, kde se některé dítě protěžuje na úkor jiných. I ve školách, na pracovišti či zcela obecně ve společnosti stále znovu dochází k podobným případům. Jak hluboce to může znevýhodněného člověka zasahovat a zraňovat, jistě víme i z vlastní životní zkušenosti. Nebrání-li se člověk citlivě počínajícím pocitům závesti, velice lehce propadne, často i v dobré víře, malichernosti, iracionální nepřejčnosti, nelásce až nenávisti a škodolibosti. Druhý člověk, který se má stávat Božím poslem a Božím darem, je pak pro něj naopak kamenem úrazu, stále živým pronásledovatelem jeho vnitřního klidu, zdánlivým důvodem mnohých hříchů. Josefovy výrazné schopnosti a jeho s tím spojené ambice jen podporovaly tyto zhoubné pocity jeho závestivých bratří.

Josef je nadanější nežli jeho bratři, svými schopnostmi se ani netají, dává je zcela otevřeně najevo, zdá se, že se jimi i v určitém slova smyslu chlubí. A co na to jeho nejbližší okolí? Středem škodolibého zájmu Josefových bratří se stává právě jejich ne-

pohodlný a pro jejich závestivou nepřejčnost nesnesitelný bratr. Místo aby se radovali z jeho zvláštních schopností, které se mohou i pro ně stát blahodárným životním obohacením, stále více se nechávají stahovat do temného víru závesti a zlomyslnosti.

Jak neustále aktuální příběh, který zve k osobnímu rozjímání nad vlastními vztahy k druhým lidem, především tam, kde jaksi neodůvodněně cítíme nepřejčnou rivalitu, pocity závesti a bezdůvodné podezírání druhého ze špatných úmyslů! Josefov příběh se tak může stát velice účinnou pomůckou pro vlastní zpytování svědomí.

Vše zlé je k něčemu dobré

Žárliví Josefovi bratři se jej rozhodují krutě a nespravedlivě odstranit ze své blízkosti. Josef se tak stává obětí lidské řevnivosti, pýchy a sobectví. Tím se však paradoxně dostává do školy Boží výchovy k pokoře, ke schopnosti odpouštět a k chápání vnímat vše dobré ve svém životě jako Boží nezasloužený dar. Další pokoření a utrpení jako daň za poctivou snahu o spravedlnost a bezúhonnost jej vychovává v člověka nezištného a obětavého. Získává moc, slávu a bohatství, které mu bylo předpovězeno prostřednictvím snů. Jako zachránce před hladomorem je následně Bohem postaven do role vychovatele svých bratří, kteří se kdysi proti němu krutě provinili.

Není to však už Josef, který by se rád pomstil za vytrpěnou křivdu, či který by chtěl zadostiučinit slepé a studené spravedlnosti. Před bratry i námi stojí Josef, který se v tvrdé škole Boží naučil umění odpouštět, milosrdně druhé ovlivňovat a nezištně vše v mezilidských vztazích utvářet ke vzájemné jednotě a solidaritě.

Dokonalé odpouštění

Josefovo odpouštění jeho bratrům neznámá zřeknutí se odpovědnosti za jejich napravení. Josef nezištně a zároveň důsledně spolupracuje na jejich proměně. Učí je schopnosti uvědomit si jejich

zdánlivě již zapomenutý hřích, činit účinné pokání, vyznat svou chybu upřímně a pokorně na veřejnosti, obětovat se pro dobro, svobodu a důstojnost druhého. To vše je mistrně vyjádřeno v malebných příbězích setkání v nouzi prosících bratří s druhým vládcem tehdejší nejmocnější říše – s Josefem.

Josef se svým bratřím nechává poznat teprve ve chvíli, kdy je tato výchova bratří k pokoře, pravdivosti a láskyplné obětavosti ukončena. Až pak se dosud na oko tvrdě spravedlivý egyptský vezír dává poznat svým blízkým jako milující a odpouštějící bratr.

Krásný příklad pro mezilidské vztahy, ve kterých tak často až trapně velikou roli hraje úzkoprsá žárlivost, hněv nad „jinakostí“ druhého, křečovitě sobectví neštítící se hrubých porušení práv druhého na svobodu a důstojnost, touha vymazat nepohodlného soka z vlastního životního obzoru, přetrvávající špatné svědomí, které kalí veškeré ostatní lidské vztahy, protože člověk není schopen odpustit a odpouštění zároveň přijmout.

Přečtěme si ještě jednou pozorně nádherné vyprávění o Josefovi! Kolik výstižných přirozených, psychologických i duchovních postřehů pro hlubší pochopení mezilidských vztahů a správnou orientaci v nich je!

Bratrství

Bratrství je přece nejhlubší a nejpřiléhavější označení pro křesťanské vzájemné vztahy. Chceme-li v církvi opravdu žít plně, plodně a šťastně, je velice prospěšné rozjímat Josefovy životní události jako určité vzory pro pochopení a praktické utváření vlastníh lidských vztahů, které přeci v životě každého člověka hrají tak zásadní roli.

Josef se dává poznat svým bratřím. Petr Cornelius, repro Jan Rosenauer

Josef představuje otce faraónovi